Iš Bhaktivinodos Thakuros "Śaranagati"

1) bhuliyā tomāre

bhuliyā tomāre, sa□ sāre āsiyā,
peye nānā-vidha byathā
tomāra cara□ e, āsiyāchi āmi,
bolibo du□ khera kathā

jananī-ja□ hare, chilāma jakhona,
bi□ ama bandhana-pāśe
eka-bāra prabhu! dekhā diyā more,
vañcile e dīna dāse

takhona bhāvinu, janama pāiyā,
koribo bhajana tava
janama hoilo, po□ i' māyā-jāle,
nā hoilo jñāna-lava

ādarera chele, swa-janera kole,
hāsiyā kā□ ānu kāla
janaka-jananī- snehete bhuliyā,
sa□ sāra lāgilo bhālo

krame dina dina, bālaka hoiyā,
khelinu bālaka-saha
āra kichu dine, jñāna upajilo,
pā□ ha po□ i ahar-aha□

vidyāra gaurave, bhrami' deśe deśe,
dhana uparjana kori
swa-jana pālana, kori eka-mane,
bhulinu tomāre, hari!

bārdhakye ekhona, bhakativinoda,
kā diyā kātara ati
nā bhajiyā tore, dina b thā gelo,
ekhona ki habe gati?

1) O Viešpatie, aš pamiršau Tave ir patekau į šį materialų pasaulį, kur patyriau gausybę skausmų ir rūpesčių. Dabar kreipiuosi į Tavo lotosines pėdas ir pasakoju savo vargo istoriją.

2) Kai dar buvau nepakenčiamai įkalintas ankštose motinos įsčiose, Viešpatie, Tu kartą pasirodei man. Pasirodei tik trumpam, ir palikai mane, savo apgailėtiną tarną.

3) Tą akimirką aš pagalvojau: „Kai gimsiu, garbinsiu Tave.“ Tačiau, deja, gimęs iš karto pakliuvau į painų materialių iliuzijų tinklą, tad neturėjau nei lašelio tikrųjų žinių.

4) Būdamas brangiu sūnumi, myluojamas ant giminaičių kelių, leidau laiką šypsodamasis ir juokdamasis. Tėvo ir motinos prieraišumas padėjo dar labiau pamiršti Tave, ir aš pradėjau galvoti, jog materialus pasaulis – labai puiki vieta.

5) Diena po dienos po truputį suaugau į jauną berniuką, pradėjau žaisti su kitais vaikais. Greitai išryškėjo mano suvokimo galia ir aš kasdien pradėjau uoliai skaityti ir mokintis pamokas.

6) Didžiuodamasis savo išsilavinimu, vėliau keliaudavau iš vienos vietos į kitą ir užsidirbau didelį turtą. Su dideliu dėmesiu rūpindamasis savo šeima, visiškai pamiršau Tave, o Viešpatie Hari!

7) Dabar, senatvėje, šis Bhaktivinoda labai gailiai verkia. Viešpatie, aš nesugebėjau garbinti Tave. Vietoj to tuščiai leidau savo dienas. O dabar, kokia bus mano lemtis?

2) vidyāra vilāse

vidyāra vilāse, kā□ āinu kāla,
parama sāhase āmi
tomāra cara□ a, nā bhajinu kabhu,
ekhona śara□ a tumi

po□ ite po□ ite, bharasā bārilo,
jñāne gati habe māni'
se āśā biphala, se jñāna durbala,
se jñāna ajñāna jāni

ja□ a-vidyā jata, māyāra vaibhava,
tomāra bhajane bādhā
moha janamiyā, anitya sa□ sāre,
jīvake koraye gādhā

sei gādhā ho'ye, sa□ sārera bojhā,
bahinu aneka kāla
bārdhakye ekhona, śaktira abhāve,
kichu nāhi lāge bhālo

jīvana jātanā, hoilo ekhona,
se vidyā avidyā bhelo
avidyāra jwālā, gha□ ilo bi□ ama,
se vidyā hoilo śelo

tomāra cara□ a, binā kichu dhana,
sa□ sāre nā āche āra
bhakativinoda, ja□ a-vidyā chā□ i,'
tuwā pada kore sāra

1) Su didžiuliu entuziazmu leidau savo dienas materialaus išsilavinimo malonumuose ir niekuomet negarbinau Tavo lotosinių pėdų, Viešpatie. Dabar Tu esi mano vienintelis prieglobstis.

2) Vis daugiau skaitant, mano viltys tik augo ir augo, nes galvojau, kad materialių žinių kaupimas yra tikrasis gyvenimo tikslas. Kokios bevaisės pasirodo buvo visos šitos viltys, nes mano žinios pasirodė gležnos. Dabar aš jau žinau, kad visa ši erudicija iš tiesų yra grynas neišmanymas.

3) Visos taip vadinamos šio pasaulio žinios gimė iš Tavo mirguliuojančios iliuzinės energijos (māyos). Jos yra kliūtis atliekant pasiaukojimo tarnystę Tau. Piktnaudžiavimas materialiomis žiniomis amžiną sielą padaro asilu, nes skatina jos susižavėjimą šiuo laikinu pasauliu.

4) Štai čia vienas toks žmogus, kuris pavirto asilu, kuris tiek laiko ant savo nugaros tempė bevertę materialios egzistencijos naštą. Dabar, senatvėje, kai nebėra jėgų tenkintis, matau, kad visiškai niekas nesuteikia man malonumo.

5) Gyvenimas dabar tapo agonija, o mano taip vadinama erudicija pasirodo tebuvo nieko vertas neišmanymas. Materialios žinios dabar tapo aštria strėle, kuri pervėrė mano širdį nepakeliamu, deginančiu neišmanymo skausmu.

6) O Viešpatie, be Tavo lotosinių pėdų nėra jokio kito lobio, kurio būtų verta siekti šiame pasaulyje. Bhaktivinoda paliko visas savo materialias žinias ir Tavo lotosines pėdas padarė savojo gyvenimo esme.

3) jauvane jakhona

jauvane jakhona, dhana-upārjane,
hoinu vipula kāmī
dharama smariyā, g hinīra kara,
dhorinu takhona āmi

sa sāra pātā'ye, tāhāra sahita,
kāla-khoy koinu koto
bahu suta-sutā, janama lobhilo,
marame hoinu hato

sa sārera bhāra, bā e dine dine,
acala hoilo gati
bārdhakya āsiyā, gherilo āmāre,
asthira hoilo mati

pī āya asthira, cintāya jwarita,
abhāve jwalita cita
upāya nā dekhi, andhakāra-moya,
ekhona ho'yechi bhīta

sa sāra-ta anī- srota nahe śe a,
mara a nika e ghora
saba samāpiyā, bhojibo tomāya,
e āśā biphala mora

ebe śuno prabhu! āmi gati-hīna,
bhakativinoda koya
tava k pā binā, sakali nirāśā,
deho' more padāśroya

1) Kai buvau jaunas, turėjau neišmatuojamas ambicijas uždirbti pinigų. Anuo metu, laikydamasis religinių taisyklių, aš paėmiau žmonos ranką.

2) Kartu su ja susikūriau namų ūkį ir jame praleidau labai daug laiko. Man gimė daug sūnų ir dukterų ir taip mano dvasia visai palūžo.

3) Šeimyninio gyvenimo našta kasdien didėjo. Jos slegiamas aš pajutau, kad mano asmeninė gyvenimo pažanga staiga sustojo. Senatvė pasirodė ir apgulė iš visų pusių. Dabar ir mano protas nepaliaudamas nerimsta.

4) Ligos persekioja mane, nuolatinis nerimas sukelia karščiavimą, o mano širdis dega nuo kiekvieno stygiaus. Iš šios keblios situacijos aš nematau jokios išeities, nes visur aplink vien tik tamsa. Dabar aš jau tikrai labai bijau.

5) Materialaus gyvenimo upės tėkmė stipri ir nesulaikoma. Gūdi ir gąsdinanti mirtis sėlina prie manęs. ‚Palikęs savo žemiškąsias pareigas, aš garbinsiu Tave, o Viešpatie‘ – ir ši viltis jau nebeduoda vaisių.

6) Prašau išgirsk mane, o Viešpatie! Aš visiškai bejėgis. Bhaktivinoda sako: „Be Tavo malonės viskas prarasta. Prašau, suteik man savo lotosinių pėdų prieglobstį.

4) Āmār Jīvan – mano gyvenimas

āmāra jīvana, sadā pāpe rata,
nāhiko pu yera le a
parere udvega, diyāchi ye koto,
diyāchi jīvere kleśa

nija sukha lāgi', pāpe nāhi ori,
dayā-hīna svārtha-paro
para-sukhe du khī, sadā mithya-bhā ī,
para-du kha sukha-karo

āśe a kāmanā, h di mājhe mora,
krodhī, dambha-parāya a
mada-matta sadā, vi aye mohita,
hi sā-garva vibhū a a

nidrālasya hata, sukārye virata,
akārye udyogī āmi
prati ha lāgiyā, śā hya-ācara a,
lobha-hata sadā kāmī

e heno durjana, saj-jana-varjita,
aparādhi nirantara
śubha-kārya-śūnya, sadānartha-manā ,
nānā du khe jara jara

bārdhakye ekhona, upāya-vihīna,
tā'te dīna akiñcana
bhakativinoda, prabhura cara e,
kore du kha nivedana

Visą savo gyvenimą aš buvau prisirišęs prie nuodėmės ir neatlikau jokios dorybingos veiklos. Aš tiesiog buvau nerimo ir kančios šaltinis kitiems.

Dėl savo paties malonumo aš niekada nedvejojau nusidėti. Aš nejaučiu gailesčio ir esu kupinas savanaudiškumo; Man liūdna matyti kitus laimingais ir be to aš užkietėjęs melagis. Iš tiesų, aš džiaugiuosi kitų kančiomis.

Savanaudiški troškimai mano širdyje nesuskaičiuojami. Aš greitai supykstu ir pasiduodu pasipūtimui. Apsvaigęs nuo geros nuomonės apie save ir paklaidintas jutiminių malonumų patrauklumo, aš pasipuošiau puikybe ir pavydu.

Apniktas tingumo ir mieguistumo, priešiškas dorybingai veiklai, aš su džiaugsmu atlieku bet kokią kenksmingą veiklą, kad tik tapčiau žymus ir šlovingas. Aš esu labai patyręs veidmainis, visuomet geismingas ir godumo sugriautas žmogus.

Tapęs tokiu niekadėju ir šventų žmonių atstumtas, aš nuolat įžeidinėju kitus. Aš niekada nedarau dorų darbų, ir esu linkęs tik į blogus įpročius. Todėl mane slegia daugybė kančių.

Dabar, senyvame amžiuje aš likau bejėgis, pažemintas ir apgailėtinas. Bhaktivinoda padeda savo liūdną istoriją prie Viešpaties pėdų.

5) śuno mor du kher kāhinī

(prabhu he!) śuno mor du□ kher kāhinī
vi□ aya-halāhala, sudhā-bhāne piyalu□ ,
āb avasāna dinama□ i

khelā-rase śaiśava, po□ haite kaiśora,
gowāolu□ , nā bhelo vivek
bhoga-baśe yauvane, ghara pāti' bosilu□ ,
suta-mita bā□ halo anek

v□ ddha-kāla āolo, saba sukha bhāgalo,
pī□ ā-baśe hoinu kātar
sarvendriya durbala, k□ īna kalevara,
bhogābhāve du□ khita antar

jñāna-lava-hīna, bhakti-rase vañchita,
āra mora ki habe upāy
patita-bandhu, tuhu□ , patitādhama hāma,
k□ pāya u□ hāo tava pāy

vicārite ābahi, guna nāhi pāobi,
k□ pā koro, cho□ ato vicār
tava pada-pa□ kaja- sīdhu pibāoto,
bhakativinoda karo pār

1) O Viešpatie! Prašau, išklausyk mano liūdesio istoriją. Aš gėriau mirtinus materializmo nuodus, apsimesdamas, jog tai nektaras, o dabar saulė jau leidžiasi mano gyvenimo horizonte.

2) Vaikystę praleidau žaisdamas, jaunystę – siekdamas akademinių žinių, o sugebėjimas atskirti tiesą nuo apgaulės taip ir nepabudo manyje. Būdamas dar jaunas vyras aš įsikūriau savo ūkyje ir pasinėriau materialių malonumų burtuose, o tuo metu mano vaikai ir supantys draugai greit dauginosi.

3) Senatvė atėjo labai greitai, o kartu dingo visi džiaugsmai. Nuolat ligų puolamas aš pasidariau neramus ir silpnas. Dabar visos mano juslės tapo labai gležnos, kūnas iškankintas ir išsekęs, o mano dvasia palūžo, nepatirdama ankstesnių juslinių malonumų.

4) Be šviesos širdy, taip ir nepatyręs pasiaukojimo tarnystės skonių – ar kas dar gali man padėti? O Viešpatie, Tu esi puolusiųjų draugas. Aš tikrai esu labiausiai puolęs, žemiausias iš visų žmonių. Todėl prašau, suteik malonę ir pakelk mane prie savo lotosinių pėdų.

5) Jeigu teistum mane dabar, neatrastum jokių gerų savybių. Pasigailėk ir nenuteisk manęs. Geriau leisk gerti Tavo lotosinių pėdų medų ir išvaduoki šį Bhaktivinodą.

6) tuwā pade e minati mor

(prabhu he!) tuwā pade e minati mor
tuwā pada-pallava, tyajato maru-mana,
vi□ ama vi□ aye bhelo bhor

u□ hayite tākata, puna nāhi milo-i,
anudina korohu□ hutāś
dīna-jana-nātha, tuhu□ kahāyasi,
tumāri cara□ a mama āś

aichana dīna-jana, kohi nāhi milo-i,
tuhu□ more koro parasād
tuwā jana-sa□ ge, tuwā kathā-ra□ ge,
chā□ ahu□ sakala paramād

tuwā dhāma-māhe, tuwā nāma gāoto,
gowāyabu□ divā-niśi āś
tuwā pada-chāyā, parama suśītala,
māge bhakativinoda dās

1) O Viešpatie! Aš padedu prie Tavo pėdų šią nuolankią maldą. Aš palikau Tavo pėdų, kurios tokios švelnios, kaip ką tik išdygę medžio lapeliai, prieglobstį. Dabar mano protas išdžiūvo kaip dykuma, kepinamas siaubingo materializmo ugnies.

2) Nerandu savy jėgų pakilti vėl, todėl dienas ir leidžiu karčiai sielvartaudamas. O Viešpatie, kurį vadina kuklių ir nuolankiųjų šeimininku! Tavo lotosinės pėdos yra mano vienintelė viltis.

3) Nebuvo sielos, vienišos kaip aš. Būk maloningas ir suteik man draugystę su Tavo bhaktais, nes paragavęs malonumo klausyti pasakojimų apie Tavo žaidimus, paliksiu visą blogį.

4) Viena viltis gaivina mano sielą: Leisti dienas ir naktis dainuojant Tavo šventą vardą ir gyvenant Tavo dieviškoj buveinėj. Tavo tarnas Bhaktivinoda prašo vietos pačių gaiviausių Tavo lotosinių pėdų pavėsyje.

7) Emona durmati

(prabhu he!)
emona durmati, sa□ sāra bhitore,
po□ iyā āchinu āmi
tava nija-jana, kono mahājane,
pā□ hāiyā dile tumi

doyā kori' more, patita dekhiyā,
kohilo āmāre giyā
ohe dīna-jana, śuno bhālo kathā,
ullasita ha'be hiyā

tomāre tārite, śrī-k□□□ a-caitanya,
navadwīpe avatār
tomā heno koto, dīna hīna jane,
korilena bhava-pār

vedera pratijñā, rākhibāra tare,

rukma-varna vipra-suta
mahāprabhu nāme, nadīyā mātāya,
sa□ ge bhāi avadhūta

nanda-suta jini, caitanya gosāi,
nija-nāma kori' dān
tārilo jagat, tumi-o jāiyā,
loho nija-paritrān

se kathā śuniyā, āsiyāchi, nātha!
tomāra cara□ a-tale
bhakativinoda, kā□ diyā kā□ diyā,
āpana-kāhinī bole

1) Viešpatie! Turėdamas tokį bjaurų protą, aš papuoliau į materialų pasaulį, bet Tu išgelbėti mane atsiuntei vieną savo tyrą ir iškilnų bhaktą.

2) Jis pamatė mane, tokį puolusį ir varganą, pasigailėjo manęs ir atėjo sakydamas: „O pažeminta siela, prašau, išgirsk gerą naujieną, ji tikrai pamalonins tavo širdį.

3) Kad išvaduotų tave, Śrī K□□□a Caitanya apsireiškė Navadvīpos krašte. Į kitą materialios egzistencijos vandenyno pusę Jis jau saugiai perkėlė daugybę kenčiančių sielų.

4) Išpildydamas Vedų pažadą auksaspalvis brāhmano sūnus, vardu Mahāprabhu, nužengė kartu su savo broliu, avadhūta. Jie kartu užliejo visą Nadīyą dieviška ekstaze.

5) Śrī Caitanya Gosāi, kuris yra pats K□□□a, Nandos sūnus, išgelbėjo pasaulį nemokamai dalindamas savo paties švento vardo dovaną. Eik pas jį ir gauk savo išvadavimą.

6) Viešpatie, išgirdęs šiuos žodžius Bhaktivinoda, vėl ir vėl verkdamas, atėjo prie tavo lotosinių

pėdų ir pasakoja savo gyvenimo istoriją.